

Jegyzetek

1. *RLB*, 111. dok.
2. 1944. március 19-én kelt távirat. Német Külügyi Levéltár, Bonn.
3. Magyarország hadtörténete. Szerk.: Liptai Ervin, Zrínyi, Bp., 1985, II. k. 374. o. A csapatösszevonást Hermann Foertsch tábornok irányította bécsi főhadiszállásán. Noha nem az összes hadosztály volt teljes harci készütségben, gépesítettségük magas fokú volt. Tartalékként riadóztatták a csatlós államok hadseregeit. Lásd még C. A. Macartney, 2:227–228. o.
4. Az értekezletet 1944. március 21-én tartották. Lásd a Bürker vezette jegyzőkönyvet, kelt 1944. március 22-én, RH 24022/25. sz. akta. Bundesarchiv, Militärarchiv, Freiburg. NOKW–1912.
5. *RLB*, 113. dok. Höttl szerint Veesenmayert Ribbentrop javaslatára és Keppler ajánlatára nevezték ki, hogy így akadályozzák meg von Horstenau tábornok, zágrábi főkonzul kinevezését, aki magyarszakértő és Horthy személyes barátja volt, s akit a német titkosszolgálat ajánlott. Wilhelm Höttl: *The Secret Front*. Praeger, New York, 1954, 198. o.
6. *RLB*, 112. dok.
7. Nicholas Horthy: *Memoirs*. Robert Speller, New York, 1957, 216. o.
8. *RLB*, 113. dok.
9. Kezdetben jelentős jogi feszültség volt Veesenmayer és Winkelmann magasabb SS- és rendőrparancsnok között. Lásd *uo.*, 116., 118. dok. A Veesenmayer–Winkelmann ellentét részleteiről lásd a továbbiakban.
10. Feine, aki Karl Werkmeisteret váltotta fel, különösen szorgalmazta a zsidókkal szembeni gazdasági intézkedéseket. A háború után koppenhágai nyugatnémet követ volt, s ott halt meg 1959. április 9-én, 65 éves korában. *Criminals at Large*. Szerk.: Pintér István–Szabó László. Pannonia Press, Bp., 1961, 210–214. o. Boden egyike volt azoknak a Magyarországon működő német gazdasági szakértőknek, akik közreműködtek a Weiss Manfréd Művek német gondnokság alá vételében 1944-ben (lásd a 16. fejezetet). Heizinger 1905. február 3-án született Esslingen-Mettingenben. 1940. február eleje óta a német külügyminisztérium *Inland II.* osztályán szolgált. Állítása szerint Magyarországon ő hozott ki 100–200 külföldi állampolgárságú zsidót a vidéki gettókból. Magyarországi tevékenységéről szóló beszámolóját lásd NG–4457. Grell a háború után a nyugat-németországi Heilbrunnban telepedett le, ahol pánccélszekrénykereskedőként tevékenykedett. *Criminals at Large*, 195. skk. Brunhoff a háború után az NSZK főkonzulja volt Sydneyben. *Uo.*, 195. o. Rekowski 1899. április 25-én született. Veesenmayer magyarországi személyügyi referense volt. 1945. december 17-én aláírt vallomását lásd NG–2054.
11. Benzler szintén Szerbiában szolgált, és közreműködött a zsidók deportálásában. A háború után büntetés nélkül megúszta. Six SS-brigadenführeri rangban 1943 februárjától 1945-ig a német külügyminisztérium kultúrpolitikai osztályának vezetője volt. Korábban a VII. osztály (ideológiai kutatások) vezetője volt a Birodalmi Biztonsági Főhivatalban.
12. C. A. Macartney, 2:228. o.
13. NG–2722. és NG–2723.
14. NG–2967
15. *Criminals at Large*, 68. o.
16. *Uo.*, 70. o. Saját életrajzi összegzését lásd NG–1628. Lásd továbbá *NMT*, 14:858–859. o.